

ност и дипломатия и да излезе от сянката на забравата българското име⁵⁸. А М. Балабанов като автор, изразил своята добра юридическа и общокултурна подготовка, своето родолюбие и преданост към идеала за освобождение, прави с тази творба сериозна заявка за участие в бъдещия политически и културен живот на своя народ.

-
1. **Жечев Н.** Българската емиграция през Възраждането и културно-националното ни възраждане. - В: Култура, църква и революция през Възраждането. Сливен, 1995, с.281-289. ; 2. **Димитров М.** Разцепление всред българската емиграция в Румъния. С., 1925, с. 6-7; Мирчева К. Любен Каравелов и българската емиграция в 1869 г. - В: Българското революционно движение в навечерието на създаването на БРЦК 1869 г. С., 2000, с. 48. ; 3. **Шарова Кр.** Иван Кършовски и българското революционно движение през 60-те и 70-те години на XIX в. - ИПр, 1990, № 3, с. 23; 4. По-подробно за живота, дейността и идеите на М. Д. Балабанов вж. Пл. Божинов. Марко Д. Балабанов - обществено-политически идеи и дейност /до 1878 г./. Дисертация. С., 1996. 5. Пак там, с. 134-160. 6. **Балабанов М.** При Мацини. - Летописи, 1900, №10, с. 190-196. За мисията на българските революционери при Мацини вж. Хр. Гандев. Васил Левски. Политически идеи и революционна дейност. - В: Същият. Проблеми на Българското възраждане. С., 1976, с. 580-585; Ал. Бурмов. Българското национално-революционно движение и българската емиграционна буржоазия през 1867-1869 г. - В: Същият. Избрани произведения. Т. 2. С., 1974, с. 154-157; К. Šarova. Il diciannovesimo e le relazioni bulgaro-italiane. - In: Relazioni storiche e culturali fra l'Italia e la Bulgaria. Napoli, 1982, p. 226-227; Същата. Любен Каравелов и Джузепе Мацини. Към въпроса за европейските измерения на българското революционно движение. - В: Модерният историк. Сборник в чест на 60-годишнината на проф. А. Пантев. С., 1999, с. 171-197. 7. Историографски преглед на трудовете вж. Кр. Шарова. Международни аспекти на българското национално-освободително движение в изследванията на български историци. - В: Проблеми на българската историография. С., 1973, с. 337-360. 8. **Илчев Ив.** Родината ми права - или не! * Външнополитическата пропаганда на балканските страни (1821-1923). С., 1995, с. 81-87, 93-99, 106; Кр. Шарова. Българските външнополитически акции пред Европа през XIX век до 1877 г. - ИПр, 1996, № 4, с. 3-76; Мирчева К. Някои наблюдения върху външнополитическата активност на българската емиграция - 1867-1869 г. Щрихи към портрета на Григор Д. Начович. - ИПр, 1996, № 5, с. 3-28. 9. **Шарова Кр.** Български външнополитически акции..., с. 3. 10. **Сенкевич И. Г.** Россия и Критское восстание 1866-1869 гг. М., 1970, с. 114-118; Данова Н. Критското въстание през 1866-1869 г. и българската общественост. - ИПр, 1971, № 6, с. 33-63; История на България. Т. 6. Българско възраждане 1856-1878. С., 1987, с. 228-229. Автор на цит. текст е Кр. Шарова. 11. **Димитров М.** Комитетът на "Старите" - Добродетелната дружина. - В: България 1000 години (927-1917). С., 1930, с.737-779; Д. Косев. Към историята на революционното движение в България 1867-1871 г. С., 1956; Ал. Бурмов. Таен централен български комитет. (Образуване и първи период от развитието му.) - В: Избрани произведения. Т. 2. С., 1974, с.58-81; Същият. Таен централен революционен комитет. (Втори период от съществуването му.) - Пак там, с.82-106; Същият. Българското национално-революционно движение..., с. 150-164; Кр. Шарова. Привременното правителство в Балкана и Комитетът в Букурещ през 1868 г. - ИПр, 1988, № 9, с. 19-40; Същата. Четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа в историята на българското революционно движение. - В: Четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа. Чуждестранни документи. С. 1988, с. 5-42; 3. Маркова. Четата от 1868 година. С., 1990; О. Маждракова-Чавдарова. Българско национално представителство - идеи и опити за създаването му. - ИПр, 1993, № 4-5, с.21-55; Ив.